

A négy hatalom külügyminiszterei genfi értekezletének munkálatai

GENF. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A négy hatalom külügyminiszterei november 14-én délután A. Pinay elnökletével megvitatták a harmadik napirendi pont — a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztésének kérdését.

Az elsőnek felszólaló Mac Millan kijelentette, hogy kiábrándulással olvasta a szakértő bizottság tevékenységéről szóló jelentést, amelyből kitért, hogy a bizottságban alapvetően különbözik a szovjet megbi-

zottság álláspontja a nyugati képviselők álláspontjától.

A kormányfők azzal bízták meg bennünket, — mondotta Mac Millan, — hogy elsősorban is igyekezzünk megállapítani, melyek a szabad érintkezés és a békés kereskedelem útját álló akadályok. A szovjet kormány azonban csak egyetlen akadály elhárítását tartja szükségesnek, nevezetesen a stratégiai cikkek kereskedelmének nehézségét, amiről nem is tettek említést az

irányelvek. Mac Millan kijelentette, hogy Anglia nem hajlandó tárgyalni ebben a kérdésben.

Az angol külügyminiszter a három nyugati hatalom javaslatainak különösen azokra a pontjaira helyezte a hangsúlyt, amelyek a rádióadásokra, a cenzúrára, a rubel árfolyamára és a küldöttségek utját álló akadályok megszüntetésére vonatkoznak.

Ezután V. M. Molotov emelkedett szólásra.

V. M. Molotov felszólalása

A szovjet küldöttség vezetője ezeket mondotta:

Elnök ur, Uraim!

A szovjet küldöttség szükségesnek véli feleleveníteni mindazt, amit a kormányfők a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztésének kérdésében elhatároztak.

A kormányfői irányelvekben ez áll:

„A külügyminisztereknek szakértők bevonásával tanulmányozniuk kell azokat az intézkedéseket, — beleértve az Egyesült Nemzetek Szervezetének szerveihez és intézményeihez fordítottakhoz — amelyek

a) a népek közötti szabad érintkezést és békés kereskedelmet akadályozó sorompók fokozatos kiküszöbölését és

b) az érdekelt országok és népek szempontjából kölcsönösen előnyös szabad érintkezést és kapcsolatokat megvalósítását eredményezhetik.

Ezeket az irányelveket követve nekünk elsősorban arra kell összpontosítani a figyelmünket, hogy fokozatosan megszüntessük a népek közötti szabad érintkezés és békés kereskedelmet akadályozó sorompókat. A szovjet küldöttség javaslatai éppen ezeket az alapelveket veszi figyelembe.

Ugy véljük, hogy azok az intézkedések, amelyek megakadályozták a nemzetközi feszültség enyhülését és zavartalan kereskedelmet kifejezősége érdekében, meglehetősen a célkitűzéseink. Ezek az intézkedések felhívják mindazt, ami hozzájárul az úgynevezett „hideg háború” megszüntetéséhez, ahhoz, hogy ne engedjék meg a háborús propagandát, amelyet, mint ismeretes, az ENSZ közgyűlése külön határozattal megtiltott — és más intézkedéseket.

Nem véletlen, hogy a kormányfői irányelvek az elsőrendű fontosságot intézkedések között rámutatnak annak szükségességére, hogy elhárítsák a népek közötti békés kereskedelem akadályait. Vajon ki nem tudná, hogy az utóbbi években egyes nyugati államok, elsősorban az Amerikai Egyesült Államok, a Szovjetunióval és néhány más állammal való kereskedelemben mindenféle megkülönböztető intézkedéseket alkalmaztak és alkalmaznak. E megkülönböztető intézkedések, valamint a nemzetközi kereskedelemben az utóbbi időben emelt sorompók és akadályok megszüntetése mindkét fél számára, mind a Kelet, mind a Nyugat számára szükséges és előnyös intézkedés. E sorompók megszüntetése nélkül nem fejlődhetnek normális és életképes Kelet—Nyugat kereskedelmi kapcsolatok.

Már pedig a három miniszter tervezetében ez a kérdés az utolsó helyen szerepel. Ez a „stratégiai kereskedelem” ürügye alatt történik, amely egyáltalán szóval sem szerepel a kormányfői irányelvekben. Sőt, megakadályozták a nemzetközi kereskedelemben előálló helyzetet a kelet-európai országok állásfoglalásával magyarázni, ami ellentétben áll minden ismert ténnyel.

Nincs arról szó, hogy ezen az értekezleten megvizsgáljuk az árucikkek igazságát, amellyel egyik vagy másik ország kereskedni kíván. Senkinek sem áll itt szándékában, hogy felvetse egyes kereskedelmi ügyek megvitátását a kérdést, és a nemzetközi kereskedelem fejlődésének útját álló sorompók és akadályok megszüntetése szükségesnek vélik elismerni a pozitív jelentőségét, mind a nyugati, mind a keleti országok számára. És éppen ez

hiányzik Franciaországtól, Nagybritanniától és az Egyesült Államok javaslataiból. Már pedig az országok közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztésére vonatkozó kérdés szükséges tisztázása és a valóban zavartalan kereskedelem biztosítása felel meg a nemzetközi feszültség további enyhülése érdekében, felel meg a kormányfők ezzel kapcsolatos irányelveinek.

Ami említett irányelvek második pontjában (b. pont) az érdekelt országok és népek szempontjából kölcsönösen előnyös, szabad érintkezés és kapcsolatok megvalósításáról van szó. A szovjet küldöttség tervezete figyelembe veszi a kormányfői irányelvekben ezt az utat utat is.

A három miniszter nevében előterjesztett tervezet azonban nem tükrözi az irányelvekben ezeket az utakat.

Másfelől a tervezet számos olyan javaslatot tartalmaz, amely kisértel egyes államok helyzetébe való beavatkozásra. A három miniszter nevében előterjesztett javaslat nemcsak azt tükrözi: hogy egyes államok törvényhozásában és közigazgatási intézkedéseiben egy vagy más változást kívánnak, hanem ezen túlmenően olyan igényeket is támasztanak, hogy egyes államok változtassák meg valutájuk árfolyamát. Az ilyen igények tarthatatlansága egészen nyilvánvaló. Nekünk abból kell kiindulni, hogy közülünk senkinek sincs joga ahhoz, hogy olyan követelést támaszon, amelyvel beavatkozna egyik vagy másik állam belügyébe. A szovjet küldöttség szükségesnek tartja e tekintetben kijelenteni: nem fogadhatja el ilyen követelések megvizsgálását és ezeket a követeléseket helytelennek tekinti.

Az emlült alkalommal azt mondták itt, hogy a Szovjetunió vezetői megkísérelték elszigetelni népüket a külvilágtól.

Az ilyen nyilatkozatok nekünk minden alapot. Ezek nem támaszthatók alá semmiféle olyan korlátozás, vagy megszorítások igazolásával, amelyeket például az Egyesült Államok bevezet a Szovjetunióval való kapcsolataiban. Mi azonban nem rejtjük el, hogy a Szovjetunióban nem nyújtottak a múltban és a jövőben sem fognak olyan „szabadságot” nyújtani az eszmék elterjesztésére, amelyek a háború érdekében kifejező „szabad propagandát” és az emberrel szembeni gyűlölettel áthatott atomtámadás érdekében kifejező propagandát jelentik. Ez összeférhetetlen a béke fenntartásának érdekében. Nem érthetünk egyet olyan „szabadsággal”, sem, amely odavetné, hogy felforgató tevékenységet folytassanak a társadalom sóprédéit kepező különböző elemek, akiket a szocializmus országa és a népi demokratikus országok elűzték. Mint ismeretes, erre a tevékenységre olykor sokmillió dollárt költenek.

Ez összeférhetetlen a népek közötti barátság és együttműködés fejlesztésének érdekében. Ezek az érdekek drágák a Szovjetunió számára és mindazoknak a népeknek a számára, amelyek a tartós békére, és a haladásra törekednek.

A demokratikus elvek egyetlen híve sem hiszi el, hogy egyes rádióállomások, még a „Szabad Európa”, vagy más hamis cég mögé rejtőzködjön is, valóban a népek szabadságának ügyét szolgálják. Minden becsületes ember tisztában van azzal, hogy az ilyen rádióállomások nem a szabadság ügyét, hanem a

sötét reakció ügyét, a népek közötti gyűlölet szítását szolgálják, hozzájárulnak a béke aláaknázásához és egy új háború előkészítéséhez. Mac Millan ur mindezeket elhallgalt. Nem mutatott rá erre a kellemtelen „eszmegeszegésre”, amelyről beszélt, úgyhiszem, nem meggyőző és megfelelő módon.

Mi azzal bíztuk meg a szakértőket, hogy vizsgálják meg az itt előterjesztett javaslatokat és próbálják közös határozatokat kidolgozni. A szakértők bizonyos kérdésekben hasznos tevékenységet fejtettek ki, de meg kell mondanunk, elvárunk volna a nyugati államok szakértőitől eredményesebb részvételt ezekben a munkálatokban. A szovjet küldöttség és a nyugati hatalmak javaslatainak a szakértők által történt megvitatása valamennyi küldöttség szempontját tisztázta. Ugyanakkor megállapította egész sor lényegbevágó ügyben a nézetek egyetértését. Mégis, a szakértők nem jutottak közös megegyezésre, mivel egyes fontos kérdésekben ellentétek mutatkoznak.

Mit kell tenni annak érdekében, hogy az értekezlet határozatát dolgozzon ki a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztése érdekében? Mi úgy véljük, hogy feladatunk meggyőződésre jutni az értekezleten egyes olyan főbb utmutatások kérdésében, amelyek hozzájárulnak a kapcsolatok fejlesztéséhez. A főbb utmutatások között vannak a szovjet küldöttség által előterjesztett javaslatok, valamint a három nyugati hatalom tervezetének számos pontja. Ez utóbbi tervezetről szólván, mi természetesen nem azokra a pontokra gondolunk, amelyek egyik, vagy másik állam belső rendjét érintik, mert ezek tekintetében maguk az illető államok illetékesek.

Azok az alapvető elvek, amelyeket elfogadhatunk a gazdasági, kulturális kapcsolatok fejlesztése, valamint a turisztika fejlesztésének érdekében, az államok közötti kétoldalú, vagy sokoldalú egyezmények megkötésében szerezhetők le. Ezek az egyezmények konkrétan vonatkoznak a tudományos, technikai és sportkapcsolatokra, valamint a rádiókommunikációra, a hírközlésre és másokra. Az említett kétoldalú egyezmények legjobban tükrözhetők mindazt, ami az illető országokat a legjobban érdekli. Mindez megfelel a kormányfőktől kapott irányelveknek.

Végeztünk javasolom, hogy mindazt, amit itt elmondtam, tekintésük a Kelet és Nyugat kapcsolatainak fejlesztésében a Szovjetunió által előterjesztett javaslat alapján.

A szovjet küldöttség hasonlóképpen lehetségesnek tartaná, hogy azt a javaslattervezetet vegyék alapul, amelyet Faure ur, Franciaország miniszterelnöke július 22-én terjesztett elő a kormányfői értekezleten. A francia küldöttség kilenc pontból álló célkitűzésének többségét tükrözhetné az értekezletünkön kiadandó véghatározat. Ezek közül belefoglalhatnánk az e kérdésben létrejövő megállapodásunkba egész sor pontot, amelyet a három nyugati hatalom ezen az értekezleten előterjesztett javaslatai ölelnek fel.

A szovjet küldöttség úgy véli, hogy egy ilyen határozat elfogadása fontos lépés lenne a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztésében. A kapcsolatokban gyakorlati haladást érhetünk el és ha szükséges, kiadhatjuk a jövőre vonatkozó közös iránymutatásainkat is.

A Csehszlovák Köztársaság jegyzéke az Egyesült Államok prágai nagykövetségéhez

PRAGA. (Agerpres.) A CETEKA jelenti:

A Csehszlovák Köztársaság külügyminisztériuma november 11-én tiltakozó jegyzéket intézett az Egyesült Államok prágai nagykövetségéhez, amelyben, hogy további szűzítő tartalmu röpcédulákat szállított legközelebb irányítanak csehszlovák terület fölé.

„A külügyminisztérium reméli — hangzik a tiltakozó jegyzék, — hogy az illetékes amerikai szervek — a nemzetközi jogszabályok értelmében — megteszik a kellő intézkedéseket e megengedhetetlen provokáció azonnali megszüntetése érdekében.”

—O—

Braziliában helyreállt a nyugalom

RIO DE JANEIRO. (Agerpres.)

A nyugati sajtóügynökségek Rio de Janeiro-i tudósítói a legutóbbi braziliai eseményekre utalva arról számoltak be, hogy az országban helyreállt a nyugalom.

Miután Luz, az ideiglenes elnök elűzték a hatalomról, a kongresszus Nereu Ramost nevezte ki a Brazil Köztársaság ideiglenes elnökévé. Ramos 1956 január 31-ig marad meg tisztségében, amikor — a nemrég felvett választások eredményeként — Juscelino Kubitscheket, a népi erőket jelöltjét iktatják be az elnöki tisztségbe.

A France Presse hírügynökség beszámolója arról is, hogy november 13-án három új miniszter is átvette tisztségét: Menezes Pimentel (igazságügyi miniszter), Alves Camara tengernagy (tengerészeti miniszter) és Nelson Oegna (munkügyi miniszter).

—O—

C. Popescu földművelésügyi miniszter nyilatkozata a Právdában

MOSZKVA. (Agerpres.)

A Právda „Romániaiban bőséges a kukoricatermés” címmel közli C. Popescunak, az RNK földművelésügyi és erdészeti miniszterének a lap számára adott nyilatkozatát.

A miniszter hangsúlyozza, hogy a jó kukoricatermés a mezőgazdaság nagyfokú gépesítésének, a fejlett agrotechnikai módszerek bevezetésének és a Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1953 augusztusi plenáris ülésén kidolgozott intézkedések végrehajtásának köszönhető.

—O—

Ellentétek a francia miniszterelnök és külügyminiszter között

PARIS. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az Echo című francia lap néhány soros hírből arról számol be, hogy Edgar Faure miniszterelnök és Antoine Pinay külügyminiszter között nézeteltérések merültek fel a genfi értekezleten alkalmazott taktika tekintetében. A hír szerint „Edgar Faure és Pinay, akik a választási törvényt illetően sem értenek egyet, a francia küldöttség genfi magatartása tekintetében is különböző nézeteket vallanak. Faure véleménye szerint Pinay túlságosan „éles” hangot hsznál az oroszokkal szemben.”

—O—

Az argentinai események

BUENOS AIRES. (Agerpres.)

Lonardi tábornokot november 13-án elmozdították Argentína ideiglenes kormányának éléről. Helyébe Pedro Eugenio Aramburu tábornok, a szárazföldi hadsereg vezérkarának főnöke és a Peron elleni államcsíny egyik szervezője került.

Amerikai sajtójelentések szerint Lonardi bukását az idézte elő, hogy a kormánynak Lonardi által támogatott szélsőjobboldali elemi, valamint az Isaac Rojas ellentengernagy, az ideiglenes kormány alelnöke köré tömörült mérsékletesebb elemek közötti viszálykodások robbantak ki.

Aramburu, az ideiglenes kormány új elnöke, nyomban egy négytagú tanácsot nevezett ki, amelyet törvénykezési jogkörrel ruházott fel.

A tanács négy tagja: Isaac Rojas ellentengernagy, az ideiglenes kormány alelnöke, tengerészügyi miniszter, Teodoro Hartung ellentengernagy, hadügyi miniszter, Arturo Ossorio tábornok és Ramon Aado Ibrain tábornok, légügyi miniszter.

A szovjet parlamenti küldöttség megérkezett Budapestre

BUDAPEST. (Agerpres.) A Magyar Távirati Iroda jelenti:

A Magyar Népköztársaság országgyűlésének meghívására november 14-én Budapestre érkezett a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének küldöttsége, élén N. M. Pegovval, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének titkárával.

A Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság állami zászlóival díszített repülőterén a szovjet küldöttség fogadására megjelentek: Rónai Sándor, a Magyar Népköztársaság országgyűlésének elnöke; Hegedűs András, a Minisztertanács elnöke;

Gerő Ernő, a Minisztertanács első elnökhelyettese; Apró Antal, a Minisztertanács elnökhelyettese; Bolodczky János külügyminiszter; Erdődi Ferenc, a Magyar—Szovjet Társaság elnöke; Münch Ferenc, a Magyar Népköztársaság moszkvai nagykövete és mások.

A szovjet küldöttség fogadásánál jelen voltak még I. J. Andropov, a Szovjetunió budapesti nagykövete és a népi demokratikus országok diplomáciai képviselőinek vezetői.

A repülőterén Rónai Sándor és N. M. Pegov beszédet mondtak.

Csu En-laj nyilatkozata a Politika belgrádi lap tudósítójának

A szocialista és nem szocialista országok között lehetséges a gazdasági és kulturális együttműködés

BELGRAD. (Agerpres.) A Tanjug hírügynökség jelenti:

Csu En-laj, a Kínai Népköztársaság Államtanácsának elnöke, külügyminiszter, nyilatkozatot adott a Belgrádban megjelenő Politika lap tudósítójának. Csu En-laj kijelentette, hogy Kína hálás Jugoszláviának, amiért állást foglalt a Kínai Népköztársaság ENSZ-beli jogainak elismerése mellett és támogatja erre, valamint Tajvánra vonatkozó követelését.

Csu En-laj a továbbiakban hangsúlyozta, hogy a kínai nép és a Kínai Népköztársaság kormánya nagy megelégedéssel fogadta a Szovjetunió és a Jugoszláv SzNK kormányainak nyilatkozatát, mivel ez előmozdítja a nemzetközi feszültség enyhülését és az országok békés együttélését.

Jugoszlávia politikája — folytatva Csu En-laj —, amely elősegíti az országok békés együttélését, a kollektív biztonságot és az általános leszerelést, kedvezően befolyásolja a nemzetközi feszültség enyhülését. Kína támogatja ezt a politikát.

A szocialista és a nem szocialista országok között lehetséges a gazdasági és kulturális együttműködés. Ezért az ázsiai és afrikai országok értekezletén Kína különleges figyelmet szentelt a nemzetközi gazdasági és kulturális kapcsolatok kibővítésének.

Csu En-laj végül kijelentette, hogy a valóban szocialista országok kapcsolatait szorosabban kell fűzni, még akkor is, ha megoldatlan kérdések állnának fenn közöttük. A vitás és megoldatlan kérdések nem szabad, hogy útját állják a szoros baráti viszony kifejlesztésének.

Kocsa Popovics jelentése a jugoszláv kormány külpolitikájáról

BELGRAD. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Kocsa Popovics külügyminiszter a Szövetségi Népi Szkupcsina két tanácsának november 11-én este megtartott együttes ülésén jelentést terjesztett elő a jugoszláv kormány idej közpolitikai tevékenységéről.

Az előadó megemlékezett a nemzetközi feszültség enyhüléséről és ezzel kapcsolatban a négy kormányfő genfi értekezletéről, amely erősen kihatott az események kedvező fejlődésére, majd hangsúlyozta, hogy Jugoszlávia nagy erőfeszítéseket tett a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében, következetesen arra törekedve, hogy a vitás kérdéseket minden országgal, különösen szomszédaival, tárgyalások és egyezmények útján oldja meg.

A jugoszláv—szovjet kapcsolatokat jellemezve, Kocsa Popovics a következőket jelentette ki: „Elmondhatjuk, hogy kapcsolataink az idén olyannyira megjavultak, hogy szilárd alapot teremtetünk egy békés, építő jellegű, baráti és jogegyenlő alapuló együttműködéshez.”

„Tito elvtárs, a köztársaság elnöke elfogadta a Szovjetunió kormányának meghívását, hogy látogasson el a Szovjetunióba. Ez a látogatás kétszertelenül erőteljesen kifejezésre fogja juttatni a két kormánynak azt az elhatározását, hogy a két ország közötti kapcsolatokban és a nemzetközi együttműködésben a két kormány által Belgrádban kijelölt uton kívánunk haladni.”

Popovics kidomborította a háború alatti és a háború után felmerült szovjet és jugoszláv igények rendezésére vonatkozó tárgyalások sikeres befejezését; a gazdasági kapcsolatokra és az együttműködésre vonatkozó jegyzőkönyv aláírását, amelynek értelmében Jugoszlávia megfelelő egyezmények alapján „kedvező feltételekkel jelentős hitelek fog kapni valutában és beruházási célokra.”

A jövőben — jelentette ki Popovics — a Jugoszláv SzNK kormánya a népek közti együttműködésre és egyezményekre irányuló békés politikája alapján fogja a Szovjetunióval fennálló kapcsolatát fejleszteni.

Popovics a továbbiakban megállapította, hogy Jugoszlávia és a kelet-európai államok viszonya az idén tovább javult. A Jugoszláv SzNK és a Szovjetunió belgrádi nyilatkozatában foglalt elvek — mondotta — kedvezően befolyásolták viszonyunkat ezekkel az országokkal. Az előadó annak a reményének adott kifejezést, hogy a fennálló vitás kérdések — hamarosan és igazságosan megoldódnak s hogy így elhárul minden akadály Jugoszlávia és a többi kelet-európai ország közötti jószomszédi viszony fejlesztésének útjából.

Kocsa Popovics nagy figyelmet szentelt a balkáni szövetség tevékenységének.

Jugoszlávia és az USA viszonyáról szólván, Popovics megállapította, hogy ez a viszony „sikeresen fejlődött” és ebben az évben megerősödött.

Popovics hozzáfűzte még, hogy Jugoszláviának Angliával és Franciaországgal való viszonya „a kölcsönös megértés, megbecsülés, bizalom és barátság szellemében fejlődik tovább.”

Jugoszlávia és a Német Szövetségi Köztársaság viszonyában megérkeztek a megoldatlan kérdések, különösen Jugoszlávia követeléseinek kérdése. Mi — mondotta Popovics — több ízben is felhívtuk rá a figyelmet, hogy a megoldatlan kérdések, különösen azok a módszerek, amelyekkel a Német SzK se kérdések megoldása során folyamodott, elkerülhetetlenül éreztetik fogják hatásukat kapcsolatainkban.

Az előadó említett tétt arról is, hogy Jugoszlávia és a Német Demokratikus Köztársaság közötti kereskedelmi kapcsolatok jöttek létre s hogy megvan minden feltétel a két ország gazdasági kapcsolatainak további kiszélesítésére.

Popovics ezután Jugoszlávia és az ázsiai országok — a Kínai Népköztársaság, India, Burma — és Jugoszlávia és a közel- és középkeleti országok, különösen Egyiptom, Etiópia, Szíria és Libanon baráti kapcsolatainak fejlődéséről beszélt.

Nehru kielenfette:

Politikánkat nem idegenek diktálják, politikánk semmiféle nyomásnak nincs alávetve

DELHI. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Nehru, India miniszterelnöke november 11-én Amritsarban (Pundzsab állam) beszédet mondott egy gyűlésen, 300.000 főnyi tömeg előtt. Nehru felhívta az indiai népet, vessen véget a provincializmusnak, a regionalizmusnak, a vallási előítéleteknek és széthúzásnak és öltse India egységét.

India külpolitikáját jellemezve, Nehru ezeket jelentette ki: „Jelentős sikereket értünk el és más országok is méltányolják külpolitikánkat. Ez

elsősorban annak köszönhető, hogy véleményünket mindig, minden befolyástól mentesen juttatjuk kifejezésre. Politikánkat — mondotta Nehru — nem idegenek diktálják, politikánk semmiféle nyomásnak nincs alávetve.

Belpolitikai kérdésekről szólván, Nehru ezeket mondotta: „Új fejezet nyílik India történelmében. Ez a fejezet a jövő évben kezdődik meg, a második öt éves terv valóra váltásával.

Elhatároztuk, hogy ebben a szakaszban véghezvisszük ipari forradalmunkat és utolérjük más olyan országokat, amelyek 150 évvel ezelőtt kezdtek meg ezt a folyamatot. Ezt nehéz és gépi munkát jelent. Mindenekelőtt meg kell valósítanunk. Már ki is dolgoztuk három főipari üzemi tervét. Ezeket az üzemetek orosz, német és angol mérnökök segítségével fogjuk felépíteni. Ennek befejezése után a magunk erejéből is építhetünk majd új főipari üzemetek.”

A hét filmje

„DÖZSA GYORGY” mozi: november 23-ig: Az 1.000.000 fontos bankjegy. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: november 20-ig: Ismeretlen nő a taxiban. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„UJ IDOK” mozi: november 20-ig: En és a nagyapám.

„DECEMBER 30” üzemi filmszínház: november 19—20-án: A kis puskas meséje. Előadások: 4 és 6 óra. Vasárnap matiné 11 óra.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi (Mozsóczi-telep): november 16-án: Fel a fejjel. Előadások: naponta 6 óra, vasárnap: 2, 4 és 6 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáti): november 16-án: A tör. Előadások: hétköznap: 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.